

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 8639 van 14 juni 2012
in de zaak A. 204.972/XIV-34.259**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 3. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bruno Soenen
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kortrijksesteenweg 597
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 24 mei 2012, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 79.828 van 20 april 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 1 juni 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De verzoekers zetten niet uiteen op welke wijze artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie door het bestreden arrest zou zijn geschonden. Artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de

Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, is, zoals herhaaldelijk bevestigd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, niet van toepassing op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. In de mate dat de verzoekers een feitelijke uiteenzetting geven over de bloedwraak in Albanië, is de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten onrechte stelt dat de “verzoekers kritiek uitoefenen op de toepassing van artikel 52/2 van (de Vreemdelingenwet)”, aangezien uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan niet blijkt dat de verzoekers dergelijke kritiek voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hebben aangevoerd, blijkt uit diezelfde stukken dat de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, de commissaris-generaal wel degelijk heeft verzocht om de asielaanvragen van Albanese onderdanen bij voorrang te behandelen. Zoals de verzoekers in hun enige middel terecht aanvoeren, heeft artikel 52/2 van de Vreemdelingenwet enkel betrekking op de procedure voor de commissaris-generaal. De kritiek dat er door de verwijzing in de aanvankelijk bestreden beslissing naar die bepaling aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd aangegeven dat de zaak snel moest worden behandeld, mist dan ook juridische grondslag. De beslissing om toepassing te maken van de schriftelijke procedure zoals voorzien in artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het komt dan ook niet aan de Raad van State toe om die beoordeling opnieuw te doen. Bovendien werden de verzoekers, zoals in het bestreden arrest terecht wordt opgemerkt, wel degelijk gehoord. Waar de verzoekers aanvoeren dat hun grief niet daadwerkelijk werd onderzocht, gaan zij voorbij aan de vaststelling in het bestreden arrest dat zij geen enkel concreet element bijbrengen dat de vaststellingen van de oorspronkelijk bestreden beslissing afdoende weerlegt of er een aannemelijke verklaring voor geeft. Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 525 euro, elk voor een derde.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op veertien juni tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams